

fabrika 12
#WP61
Redakce Wolkráče

Úvodník

Vypnuli jsme tiskárnu, zavřeli poslední textový editor, zhasli redakční zářivky. Červen 2017. Rok jsme žili své civilní životy s obsahem poesie ve stopovém množství. Každý zvláště, každý jako kůl v jiném plotě. Pak ale (jak říká Jirka Wolker) „sirény rozkaz zahoukly“, vrata fabriky WP se znovu otevřela a Redakce Wolkráče vklouzla do montérek. Šichta začíná...

Letošní 61. ročník Wolkrova Prostějova je povýroční. Číslo 61 samo o sobě neevokuje téměř nic. Nebo...? Ne, nic. Je to nejmenší prvočíslo, které napsané pozpátku dává druhou mocninu celého čísla, ale s tím díru do světa uměleckého přednesu neudělá. Cesta algebry se ukázala být slepá, fabriku zpravodaje bude třeba vést jinudy. Od čísel k lidem. A tak otvíráme zpravodaj Wolkrova Prostějova světu. Chceme se spojit nejenom s vámi, co vás tu je, ale spojit se taky s tím a s tamtou, kteří v Prostějově vůbec nejsou. Spojování je náš cíl, prostředek, úchylnka, skryté téma.

Ve spojení s všehomírem jsme díky redakčnímu Facebooku (Redakce Wolkráče) a Instagramu (taky Redakce Wolkráče). Spojte se s námi a račte přispívat svými komentáři, fotkami (#wp61) a dojmy z festivalového dění. Také se nám – a to je zásadní – podařilo navázat partnerství s korejským festivalem poezie 김의 로켓 (Kimova raketa). Tamější festivalové střípky nám bude den co den přibližovat detašovaný (šéf)redaktor Mar Ťin Kuncl, který se stejně jako vždycky postará taky o sazbu, grafiku a fórky.

My ostatní budeme zase v Duze: dvě zrzky, co nejsou sestry a všichni se tomu diví, Monča a Káča, Vítek Malota, Honza Mrázek a já, šéf-Jíťa, hlava pomazaná. O fotky všech, kteří se otřou o festivalová futra, se letos nově postará Marek Gerhard. Boba Pacholíka budeme ale určitě potkávat v kuloárech. Chybět nám letos bude Vítek Marušák. Rubriku *Víc Vítů víc ví* tedy dost možná nahradí platforma *Co ví Vítek Malota*. Spojnice mezi přednesem, divadly poezie a úlomkami z vesmíru budeme objasňovat v eso-rubrice *Prostějov mystický*. A až bude zase pozdě k ránu a my na pokraji sil, propojíme své přetažené neurony v rubrice *Nočníček*. Může se v ní objevit ledacos, a tak preventivně přidáváme na zadní stranu hravé společenské povyražení s názvem *Jiříku, nezlob se...*

Wolkrův Prostějov začíná a fabrika vypouští první poezii všedního festivalového dne. Dýchejme zhluboka a budme ve spojení.

Jitka Hejlová

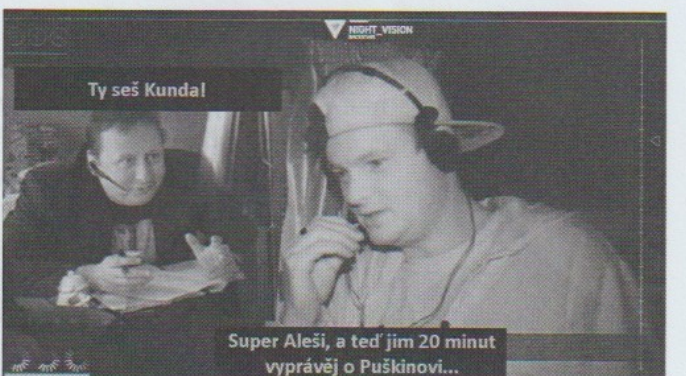
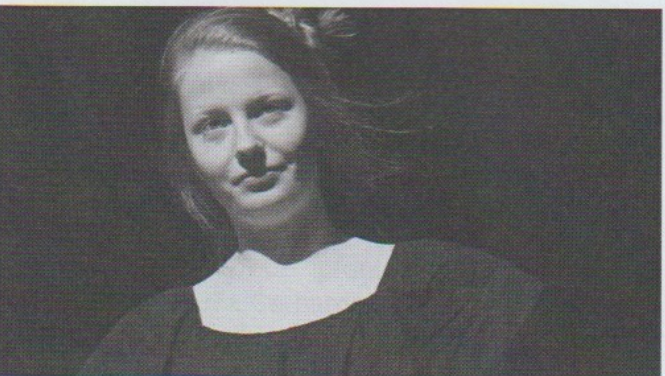
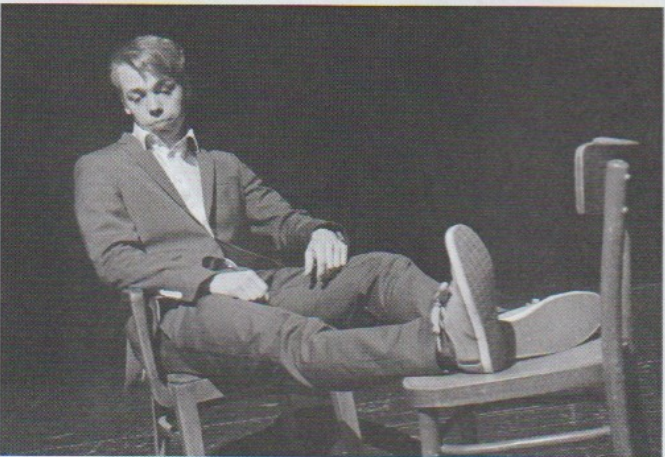
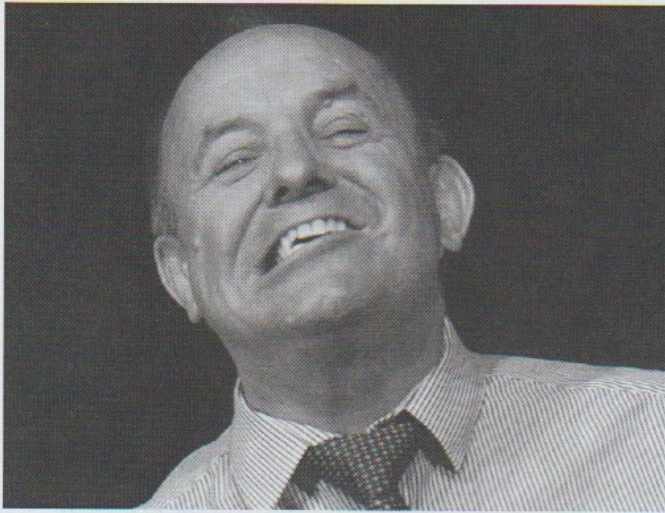

Citát pro dnešní den

„Na facebooku
a na instagramu
nás najdete jako:
Redakce Wolkráče“

redakce

„Jirko, nezlob se“ je naše nová společenská hra na zadní straně zpravodaje. Jde o to, dostat se co nejrychleji k duši poesie (černé puntík). Hrát může kdokoli! Přijďte do redakce a hodte si kostkou, druhý den ve zpravodaji uvidíte, jak si stojíte oproti ostatním a úkoly, co jsme si pro vás připravili.

WOLKROVI HOSTÉ DO DOMU

Evergreeni

Je náramně příjemné se každý rok v půli června v Prostějově sjet, setkat se s přáteli, přečíst všechny zpravodaje, následovně se vydat v ústrety prázdninám a ty zpravodaje ze sentimentu přečíst ještě jednou. Jako průvodní jev tohoto lalulá se však v Prostějově také recituje. A že je nás tu habaděj a všichni chceme recitovat texty dobré, vzrušující, někdy dokonce palčivé nebo nedejbože vtipné, začíná to celé být jaksi zapeklité. Nakonec není žádný div, že se nám tu setkávají stejné texty a stejní autoři. Tázat se samozřejmě můžeme po té pravé příčině – sázíme na jistotu a víme, že některé texty se poslouchají lépe a že zkrátka fungují? Je to všechno náhoda a tato hrstka vyvolených autorů tvoří texty tak geniální, že se pro ně rozhodujeme ve velkém, ale nezávisle na sobě? V letošním roce by tou příčinou mohl být také nedávno proletivší bolid (o jeho magické moci Vás informuje ve své rubrice Jan Mrázek!), za těchto okolností by se však obtížně hledala souvislost s roky předchozími, a proto tuto hypotézu raději opusťme. Nemůžeme tuto otázku v tuto chvíli rozřešit, ale můžeme si alespoň sáhnout do svědomí.

V letošním roce to vypadá následovně:

- 3x Christian Morgenstern
- 2x Květa Legátová, Jiří Suchý, Karel Čapek, SŁAWOMIR MROŹEK, Miloš Macourek, Ivan Vyskočil, Jiří Wolker

Pozitivní tendenci můžeme sledovat v celkové diverzitě programu, pokud je nejrecitovanější autor recitován jen třikrát, je to dobré. V tomto případě může slavit Christian Morgenstern, kterému se těchto poct dostává poprvé. Zároveň je vhodné upozornit na návrat nestárnoucího šampiona, Jiřího Wolker, který byl v loňském roce docela ponechán na holičkách. Slavit mohou i další, ale to už si zvládnete vyčíst z přiložených statistik.

Tato rubrika bude sloužit k rozšíření Vašeho, nebo cizího povědomí o letošních nejrecitovanějších autorech. Třeba Vás ponoukne bádát příště v jiných vodách, třeba Vás naopak pro někoho z evergreenů nadchne. Buď jak buď, je to příjemné se každý rok v půli června v Prostějově sjet.

Srovnání bylo provedeno se statistikami posledních dvou let, které vypadaly následovně:

2016:

- 4x Josef Kainar
- 3x Jaroslav Seifert, Ivan Wernisch
- 2x Woody Allen, Jiří Wolker

2017:

- 3x Daniil Charms, Ludvík Aškenazy, Ivan Wernisch, Jiří Suchý
- 2x SŁAWOMIR MROŹEK, JAN SKÁCEL, PAVEL NOVOTNÝ, MARIE DOLEŽELOVÁ, KĀRLIS VĒRDIŅŠ.

-KAPR-

Ti druzí

aneb koho nerecitujieme, ale mohli bychom

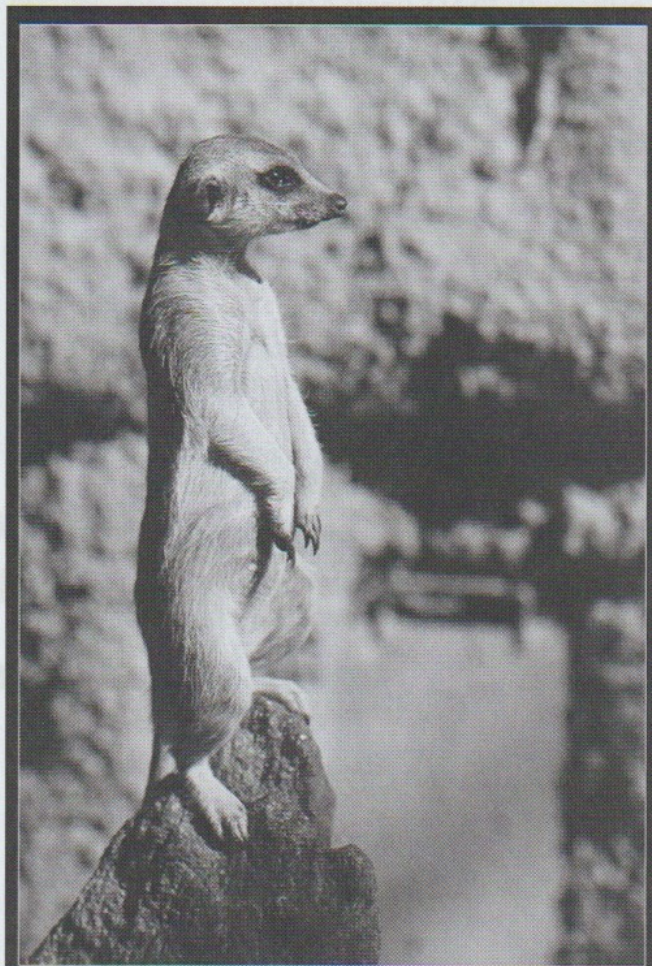
Každý z nás má nějakého svého favorita, autora (případně autorku, abychom byli genderově korektní) po kterém sáhne, je-li postaven před volbu textu k přednesu. Většinou jde o tvůrce velmi známé a v programech Wolkrova Prostějova často opakované (viz rubriku Evergreeni). A pak jsou tu také tzv. „šuplíkoví autoři“, tedy ti, které nalezneme v deskách paní učitelky literárně-dramatického oboru, kterak čekají, až si je nějaký aspirující recitátor vybere.

Existuje však spousta dalších těch, kteří na své recitátory teprve čekají. Nebojme se odložit starou dobrou osvědčenou klasiku a posvíťme si na ty autory, jejichž jména na recitačních soutěžích zaznívají jen zřídka, nebo dokonce vůbec. Máte-li vy sami nějakého oblíbeného autora, jenž doposud ústy recitátorů ke světu nepromluvil a myslíte-li si, že je to vážně škoda, neváhejte nám své tipy zanechat v redakci, rádi se seznámíme.

Loni jsme vám jako prvního představili šarmantního mladého muže, a tak letošní ročník zahájíme talentovanou ženou. Jméno Kateřina Rudčenkova již mnozí dozajista někde zahlédli. Tato básnířka, prozaička a dramatička, rodačka z Prahy, debutovala již v roce předcházejícím přelomu tisíciletí a to sbírkou Ludwig. Je absolventkou Konzervatoře Jaroslava Ježka, kde vystudovala obor Tvorba písňového textu a scénáře. Za svou tvorbu získala několik cen. V roce 2014 na sebe znovu upozornila tím, že získala Magnesii Literu za básnickou sbírku Chůze po vlnách. Její tvorba vyšla v překladu do několika dalších evropských jazyků. No považme, nestálo by za to, se na takové texty alespoň podívat, a potichoučku, docela pro sebe, si je pročíst?

-mon-

Vpravo si můžete prohlédnout fotografie Marka Gerharda, našeho nového specialistu na surikaty (a taky fotografa).

Divadla poesie

Představení Wolkerova Prostějova 2018

ZUŠ Iši Krejčího Olomouc

Hamlet (úryvek)

Autor literární předlohy William Shakespeare

Dramatizace a režie: Veronika Rajtr Pávková, Ilona Zámečnicková

MAIá a Velká, Český Krumlov

Ukradená krev

Dramatizace a režie: Marta Hermannová, Veronika Holcová

Když se stane něco zlého – nějaká tragédie, kterou nelze pochopit –, semkneme se a bojujeme za svou pravdu. V roce 1899, po zavraždění Anežky Hružové, se spojili křesťané proti Židům.

Křesťané?

Inscenace z tvůrčí kuchyně dvou křesťanek o dvou křesťankách v kuchyni.

V inscenaci zazní nahrávka projevu Víta Rakušana v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, při kterém čte jména obětí tzv. cikánského tábora v Letech u Písku.

DIVADELNÍ SOUBOR TŘETÍ VĚK, Louny

Analema

autorské představení

Režie: Renata Vordová

Páté autorského představení divadelního souboru Třetí věk Louny je dojmavější a hluboce publikum zasahující výpovědí žen o běhu jejich životního času s nejpodstatnějšími, až archetypálními souvislostmi. Kladou si otázky: „Co chci ještě určitě stihnout? Jaké bylo mé osudové rozhodnutí v životě? Co tady po mně zůstane? Kdy je ten správný čas na bilancování?“ Výpověď je autentická, moudře, až skoro „rafinovaně“ strukturovaná, domyšlená do nejmenších detailů, a přitom upřímná. Přesahuje svou hloubkou formát běžného divadelního představení. Je postavena s empatií, vhladem a mimořádným vztahem k tématu a dotýká se jemně, ale takřka hmatatelně emocí a myslí diváků.

DREJG, Náchod

Taková to byla láska

Autor literární předlohy: Boris Pasternak, Marina Cvětajevová

Dramatizace a režie: Štěpán Macura

DREJG. Vzešel z DREDu, ale už dlouho si dělá, co chce. S DREDem ale kamarádí. D značí divadlo R a E značí cokoli, co začíná těmito hláskami a jakkoli se vztahuje k právě činěné inscenaci (zde třeba rekorespondenční, nebo rozhodně epistolární, nebo radikálně emotivní, nebo rvavě emocionální, nebo tak něco) J a G značí a) Jiráskovo gymnázium, kam DREJG patří b) J značí „jako“, G, cokoli případného od G (zde třeba galán, nebo galeje, nebo galon, nebo gameta, nebo gaviál, nebo generál, nebo gin, nebo glukósa, nebo gnóm, nebo gondoliér, nebo gonorea, nebo grál, nebo tak něco).

Mobilní scénické čtení z korespondence, poezie a dalších textů Borise Pasternaka a Mariny Cvětajevové.

PSČ (Příležitostné scénické čtení) 344 01, Domažlice

Kozina

Autor literární předlohy: Zdeněk Šmída

Dramatizace a režie: Dana Žáková

Z pozůstalosti pana Zdeňka Šmída byla tato nikdy nezveřejněná a neuvedená divadelní hra Kozina věnována jeho synem Darkem domažlickému muzeu, které nás požádalo o nějaké ztvárnění k výročí jeho nedožitých 80 narozenin. A tak jsme tuto divadelní hru „O té slavné chodské rebélii“ ztvárnili - jako scénické čtení o jedenácti postavách v pěti lidech. K napsaným písním vymysleli melodii a tak ji tuto tedy máte...

Příležitostný recitační sbor ÚMYSL DOBRÝ, Uherské Hradiště

Udělat je sloveso, se je zájmeno

Autor literární předlohy: Lenny Bruce

Dramatizace a režie: Hana Nemravová

ZDIVIDLA Ostrava

Už brzy dozpívám

Dramatizace a režie: Tereza Agelová a soubor

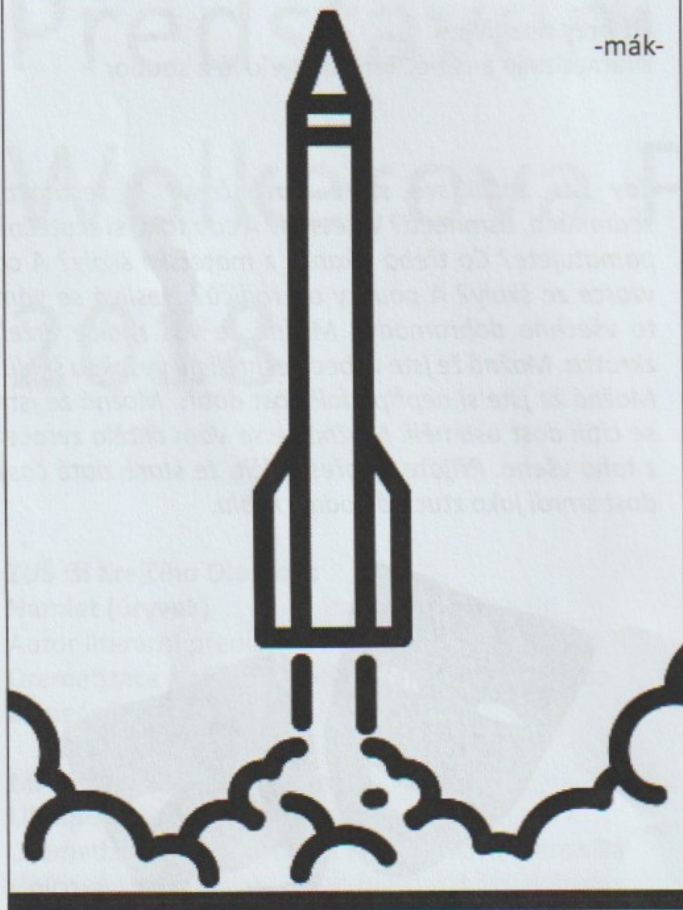
Kdy jste zažili své staré zlaté časy? V šestnácti, sedmnácti, osmnácti? V dětství? A co z toho si skutečně pamatujete? Co třeba říkanky z mateřské školy? A co vzorce ze školy? A poučky od rodičů? Neslívá se vám to všechno dohromady? Možná že vás rodiče drželi zkrátka. Možná že jste vůbec nechťeli na vysokou školu. Možná že jste si nepřipadali dost dobří. Možná že jste se cítili dost osamělí. Možná že se Vám chtělo zvracet z toho všeho. Přijďte se přesvědčit, že staré zlaté časy dost smrdí jako ztuhlá voda v kýblu.

Kimova raketa

Zda se Kim Čong Un setká v Singapuru s Donaldem Trumpem opravdu nevím, ale že v Jižní Koreji mají rádi poesii, vám potvrdit mohu. Jediné, co mají Korejci ještě raději, je Soju, chicken a klimatizace jedoucí na plné obrátky. Nacházím se v Daegu v Jižní Koreji – takové menší korejské město čítající přes dva miliony obyvatel. Koná se tu recitační soutěž souběžně s tou v Prostějově. Není to náhoda. Její zakladatel Vratislav Novák byl pilotem severokorejského MIGu. Jako první Čechoslovák překonal 38. rovnoběžku a prchl na jih. Kromě českého piva mu zde scházela ještě poesie. Často vzpomínal na své mládí, kdy jako frekventant vyškovské vojenské akademie reprezentoval na Wolkrově Prostějově, a na lumpárny, co prováděl s Líbou Vackem po večerce. Založil tedy festival zde, v nejteplejším jihokorejském městě, Daegu. Zvuk větráků a klimatizace doprovází již 41. ročník festivalu poesie, přezdívaného Kimova raketa. Rozhodl jsem se vám o něm letos podat zprávu. Po sedmi letech vynechám prostějovský festival, abych jej propojil s festivalem korejským a kruh se po čtyřiceti letech uzavřel.

-mák-

Všechny cesty vedou k DUZE

V minulých letech byli návštěvníci Wolkrova Prostějova zvyklí pendlovat mezi třemi hlavními scénami: Národním domem, divadlem Point a kulturním klubem DUHA. Letos se ale budeme nuceni obejít bez prvních dvou jmenovaných.

Těžká hodina divadla Point

Divadlo Point přišlo během minulého roku o své prostory, jež sloužily divadelním představením a zejména pak účastníkům seminářů. Olomoucký kraj, původní majitel, prodal objekt soukromému zájemci a studentské divadlo v čele s principálem Alešem Procházkou muselo hledat nové útočiště. Tím se stala budova bývalé základní školy na Husově náměstí. Dobrou zprávou je, že Point pokračuje. Špatnou, že bez nás.

Národní dům uzavřen

Secesní skvost architekta Jana Kotěry prochází v době přehlídky rosáhlou rekonstrukcí, jejíž náklady se vyšplhají přes 60 mil. korun. Během dvou let by měla budova dostat novou střechu, fasádu, ale i vitráž, která byla za války zničena německými okupanty. Její původní vzhled se dochoval jen na několika nekvalitních fotografiích, a tak dostal výtvarník Jan Jemelka za úkol vytvořit nové dílo, jehož jediným kritériem je dodržet ústřední motiv – znak Města Prostějova. Hlavní zprávou pro vás, účastníky, je konstatování, že tradiční černý prostor jeviště Národního domu, který využívali každé dopoledne desítky recitátorů, nebude dostupný a kompletní dopolední program se přesouvá do kulturního klubu DUHA.

Kam jít?

Odpověď je jednoduchá: většinou do DUHY. Pouze jediné představení se odehrává na Zámku – ve výstavní síni za kavárnou (tam proběhnou taktéž rozborové semináře recitátorů.) Afterparty se pak koná v The 27 Music Bar. Jinak do DUHY, do DUHY a vždycky jenom do DUHY. Sice nemůžeme každé ráno obdivovat sochu Olbrama Zoubka, recitovat na černých prknech nebo se při pozdním příchodu vymlouvat na zmatení smyslů a zbloudění v spleť sítí ulic Prostějova, ale na druhou stranu se neztratíme. A to je pěkné.

Prostějov mystický — Hvězdný prach

„Přesně ve 21 hodin 46 minut a 46 sekund střeoevropského letního času vstoupil do zemské atmosféry meteoroid a začal svítit ve výšce 81 km“ uvedl vedoucí bolidové sítě Pavel Spurný. (...) Bolid, tedy velmi jasný meteor, mohl podle astronomů zanechat úlomky na Prostějovsku.

Novinky.cz čtvrtek 24. května 2018, 15:20 Praha

Martina Drmolová se následující ráno vzbudila a chyběla jí levá ponožka. Taková maličkost a jakou to vyvolalo tázavou atmosféru. Zato Jakub Čech si oblékl sako a vyrazil do parku naproti Duze, kde se jako každé ráno postavil na pařez a zapřádal s kolemjdoucími rozhovory, ve kterých jim kladl zneklidňující otázky po podstatě bytí. Toho dne k němu však přistoupila kudrnatá holčička se stuhou ve vlasech a sama mu položila otázku. Jakub Čech od té doby žije ve Vitčickém lese, 24 km jižně od Vrahovic. Prostějovská primátorka, která se skrze prostějovskou rozvědku marně snaží holčičku identifikovat a zjistit, co to bylo za otázku, se zase onoho rána postavila do okna radniční věže a náhle uslyšela zřetelný hlas: „Ostatně soudím, že Hodonín musí být zničen!“ Přešla tuto větu a zapomněla ji. Uvidíme, jak se zachová po přečtení zpravodaje a našich facebookových stránek.

Mnozí z vás těmto událostem zřejmě nepřikládají význam. Ale vy, kteří jste v čakrách postoupili o něco výš, jste při čtení jistě pocítili, jak se vaše vnitřní virgule vzrušením zatřásla. Spojuje se vám to zřejmě s těmi zvláštními pocity, které jste zažívali při příjezdu. Nedourčenost, jakási poetická otevřenost, ve vzduchu visící rozechvělost. Tyto pocity jsou přesnými indikátory, podle kterých senzitivnější lidé cítí, že *hvězdný prach*, který po sobě bolid v Prostějově zanechal, pravděpodobně zcela změnil vibraci tohoto místa.

Pokusím se nyní racionálně vyložit význam události těm, kteří nejsou obdařeni takovou senzibilitou. *βολις* (bolis) znamená řecky *střela* a jak víme, když něco znamená něco řecky, tak už to něco znamená. Ani *Mezinárodní astronomická unie* nemá pro termín *bolid* jasnou definici, obecně se však dá říci, že jde o meteor, který vyvolá všeobecnou pozornost svou svítivostí či délkou ocasu.¹ Ano, vaše asociace k jednomu takovému bolidu, který se objevil před dvěma tisíci osmnácti lety kdesi nad Betlémem je zcela na místě! Z toho si již můžete odvodit, že bolid s sebou vždy nese nějakou událost významného duchovního náboje. V zásadě dokonce platí, že čím delší ocas má, tím je duchovněji.

A bolid, který zanechal hvězdný prach na Prostějovsku, měl hodně dlouhý ocas.

Je tedy zřejmé, že pole vědomí Prostějova, které zůstávalo beze změny už několik desetiletí, se vlivem kosmické energie posunulo a odkrylo tak cesty k hlubším, nevědomým obsahům. Což znamená, že během letošního festivalu budeme s nejvyšší pravděpodobností svědky zcela nevšedních jevů a událostí. Náhlé doteky archetypu v místech, kde bychom to nečekali, magické nálady, posedlí lidé, nevysvětlitelné noční jevy, změny v chování porotců... Můžeme se zatím jen domnívat. Tato rubrika bude tyto jevy sledovat.

Mějte tedy oči i duše otevřené!

-jam-

1 Wikipedie

Personál WP 2018

Lektoři recitátorů:

2. a 3. kategorie

Jiřina Lhotská

vystudovala dramaturgii na DAMU, herečka, dramaturgyně a pedagožka, spoluzakládala KVD DAMU. Donedávna vedla svůj nejlepší soubor ve Strakonících.

Radim Šíp

působí na katedře sociální pedagogiky PedF MU v Brně, pedagog a filosof, recitátor a interpret. (věta: „Šíp mě vožral.“ Se stala mantrou loňské redakce. Pozn. redakce) Do Strakoníc se chce podívat, až bude mít čas a peníze.

Vladka Bezdíčková

vystudovala Pedagogickou fakultu na UK v Praze, slovesná redaktorka v Literární redakci ČRo Vltava (zejména skandinávská literatura), dramaturgyně ČRo Vltava. Její postoj ke Strakonícím neznáme.

Vít Roleček

je recitátor, absolvent oboru Činoherního herectví Pražské DAMU, člen Národního divadla Moravskoslezského. Hezčího porotce neznáme, až se nechce věřit, že se nenarodil ve Strakonících.

Aleš Vrzák

je recitátor, vystudoval český jazyk a literaturu na Pedagogické fakultě v Českých Budějovicích, šéfrežisér Českého rozhlasu. NARODIL SE VE STRAKONICÍCH A CHODIL TAM NA GYMNÁZIUM, KDE JEJ OVLIVNIL FRANTIŠEK KOS.

1. kategorie

Gabriela Zelená Sittová

vystudovala český jazyk a literaturu FF UK v Praze a dramatickou výchovu na DAMU. Recitátorka, lektorka tvořivých dílen, učitelka literárně-dramatického oboru na ZŠ Jarov, organizátorka recitačních přehlídek pro děti a mládež a vzdělávacích akcí pro dospělé.

Martina Longinová

je recitátorka – laureátka WP, učitelka literárně dramatického oboru ZUŠ Kolín, vystudovala pražskou DAMU, vytváří pořady o překladové literatuře spolu se Stanislavem Rubášem, zabývá se hlasovou výchovou. A taky byla jednou ve Strakonících na návštěvě.

Ema Zámečnicková

vystudovala dramatickou výchovu na DAMU, pedagožka literárně dramatického oboru v Hradci Králové, režisérka, autorka knihy Cesta k přednesu, zabývající se metodikou dětského přednesu, kterou vyučovala i na KVD DAMU.

Hana Kofránková

vystudovala český jazyk a estetiku na FF UK a dramaturgii na DAMU, režisérka rozhlasových her, v roce 2013 byla oceněna cenou Ministerstva kultury za přínos pro rozvoj neprofesionálního uměleckého přednesu.

Jan Anderle

absolvent PedF Plzeň, obor Český jazyk a literatura, recitátor, spolupracuje s Českým rozhlasem Plzeň

Lektoři souborů:

Radovan Lipus

je divadelní a televizní režisér, vystudoval režii na DAMU, vyučuje na FF Ostravské univerzity a na DAMU, vědecko-výzkumný pracovník Centra základního výzkumu AMU v Praze, autor televizního projektu Šumná města. Nemá mobilní telefon.

Jitka Šotkovská

je odborná pracovníce na Katedře divadelních studií FF MU, zakládající členka Buranteatru, dramaturgyně, herečka, kostýmní výtvarnice.

Vojtěch Bárta

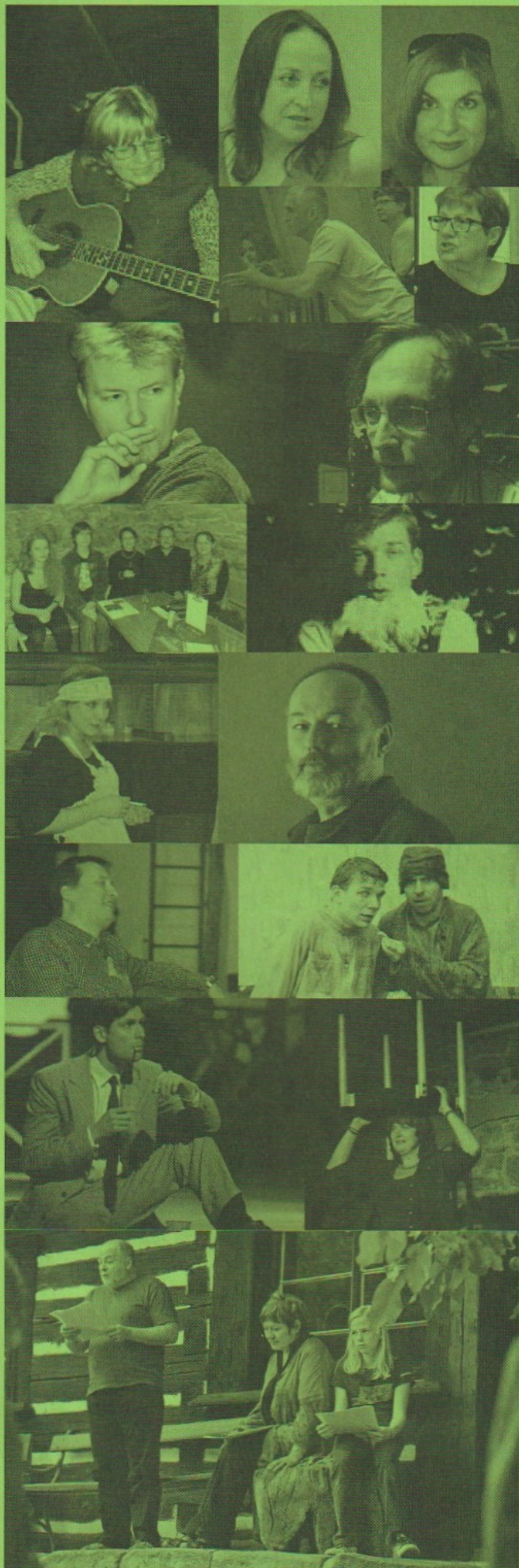
je režisér, dramaturg, absolvent oborů dramaturgie a režie činoherního divadla na DAMU, spoluzakladatel Chemického divadla sídlícího v pražské Venuši ve Švehlovce.

Marek Pivovar

vystudoval divadelní vědu na FF MU v Brně, pak působil jako kulturní redaktor a jako redaktor v brněnské ČT. Je dramaturgem činohry NDM v Ostravě. Trvale spolupracuje jako režisér a autor s ČRo, občasně s ČT.

Jakub Doubrava

je režisér, herec, zdravotní klaun, loutkoherc, vystudoval katedru alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU, společně s Jitkou Doubravovou tvoří jediné stálé členy divadla TEArTR RAJDO.

Semináře:

Pavla Sovová

(Hlas v prostoru, prostor v hlase)

je absolventkou PF UK a dramatického oddělení Konzervatoře J. Ježka, působí na Pedagogické fakultě Západočeské univerzity, věnuje se hlasové a řečové výchově, lektorka České Orffovy společnosti.

Libor Vacek

(Na břehu dnů – interpretace a hlasité čtení textů na pomezí publicistiky)

je recitátor, laureát WP, dramaturg, absolvent VŠE v Praze, pracoval např. jako šéfredaktor ČRo2, nebo jako dramaturg v ČT.

Jana Machalíková

(Co snese text)

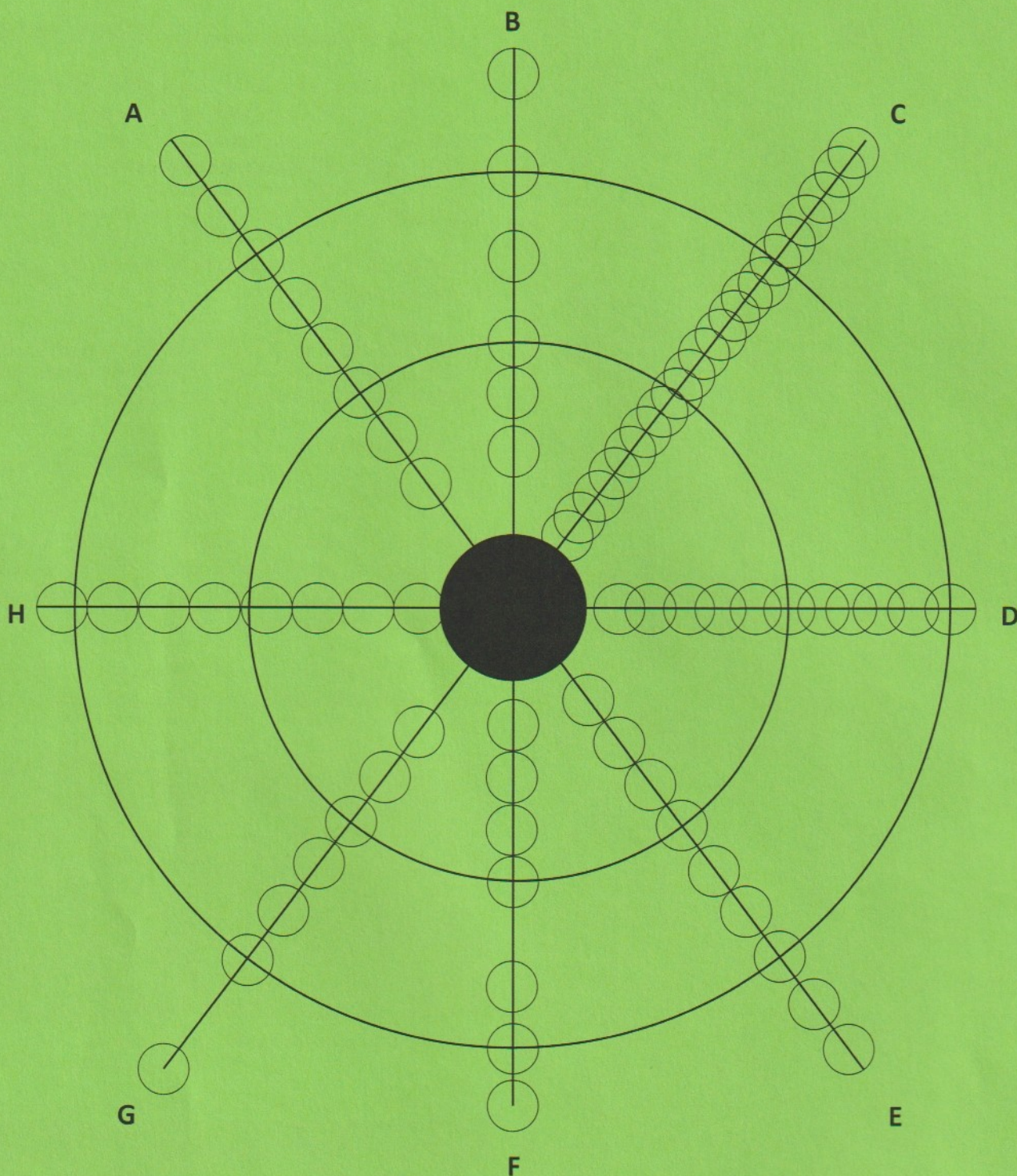
vystudovala katedru výchovné dramatiky DAMU, improvizátorka, významná osobnost české Imprology, lektorka seminářů improvizace a storytellingu, recitátorka, zdravotní klaun – sestra Sladěna.

V příštím čísle si přečtete rozhovor s ikonou.

Rekonstrukce!!!

JIRKO, NEZLOB SE

Redakce 61. Wolkerova Prostějova 2018:

Jitka Hejlová -jita-; Martin Kuncl -mák-; Vít Malota -vím-; Jan Mrázek -jam-;
Monika Němečková -mon-; Kateřina Prášilová -kapr-; Bob Pacholík, Marek Gerhard -foto-
Neprošlo jazykovou korekturou.

Vydává NIPOS ARTAMA